

ОНДАНСЕТРОНУ РОЗЧИН ДЛЯ ІН'ЄКЦІЙ

Ondansetroni solutio pro injectionibus

ONDANSETRON INJECTION

Ондансетрону розчин для ін'єкцій є стерильним розчином ондансетрону гідрохлориду дигідрату у воді для ін'єкцій.

Препарат має відповідати вимогам монографії «Парентеральні препарати» й наведеним нижче вимогам.

Вміст ондансетрону ($C_{18}H_{19}N_3O$). Не менше 95.0 % і не більше 105.0 % від вмісту ондансетрону, зазначеного в маркуванні.

ІДЕНТИФІКАЦІЯ

A*. Абсорбційна спектродотометрія в інфрачервоному діапазоні (2.2.24).

Підготування випробовуваного зразка. До об'єму розчину для ін'єкцій, еквівалентному 40 мг ондансетрону, додають 3 мл розчину 400 г/л натрію гідроксиду Р, струшують і фільтрують. Осад промивають водою Р і сушать за температури 60 °С і тиску 2 кПа.

Відповідність: спектр ФСЗ ДФУ ондансетрону гідрохлориду дигідрату, обробленого, як зазначено в сертифікаті або *referens spectrum of ondansetron (RS 418)* Британської Фармакопеї.

B. Переглядають хроматограми, одержані в кількісному визначенні.

Результати: на хроматограмі випробовуваного розчину час утримування основного піка має відповідати часу утримування основного піка на хроматограмі розчину порівняння (а).

ВИПРОБУВАННЯ

pH (2.2.3)*. Від 3.3 до 4.0.

Домішка В*. Тонкошарова хроматографія (2.2.27).

Розчинник А. Аміаку розчин концентрований Р – етанол (96 %) Р – метанол Р (0.5:100:100).

Випробовуваний розчин. Розчин для ін'єкцій розводять, якщо потрібно, розчинником А, щоб одержати розчин із концентрацією 2 мг/мл ондансетрону.

Розчин порівняння (а). 1.0 мл випробовуваного розчину доводять розчинником А до об'єму 50.0 мл. 1.0 мл одержаного розчину доводять тим самим розчинником до об'єму 5.0 мл.

Розчин порівняння (b). Готують розчин із концентрацією 2.5 мг/мл ФСЗ ДФУ ондансетрону для перевірки придатності ТШХ-системи або *ondansetron for TLC system suitability BPCRS* (містить домішки А і В) у розчиннику А.

Пластинка: ТШХ-пластинка із шаром силікагелю F₂₅₄ Р.

Рухома фаза: аміаку розчин концентрований Р – метанол Р – етилацетат Р – метиленхлорид Р (1:20:25:45).

Нанесення: 100 мкл.

Відстань, що має пройти рухома фаза: 15 см від лінії старту.

Висушування: на повітрі.

Виявлення: УФ-світло за довжини хвилі 254 нм.

Коефіцієнт утримування (Rf): домішки А — приблизно 0.3; домішки В — приблизно 0.4; ондансетрону — приблизно 0.6.

Придатність хроматографічної системи: розчин порівняння (b):

— на хроматограмі мають виявлятися три чітко розділені плями.

Результати: на хроматограмі випробовуваного розчину пляма домішки В не має бути інтенсивнішою за пляму на хроматограмі розчину порівняння (а) (0.4 %).

Супровідні домішки*. Рідинна хроматографія (2.2.29).

Випробовуваний розчин. Розчин для ін'єкцій розводять, якщо потрібно, рухомою фазою, щоб одержати розчин із концентрацією 1 мг/мл ондансетрону.

Розчин порівняння (а). 1.0 мл випробовуваного розчину доводять рухомою фазою до об'єму 50.0 мл. 1.0 мл одержаного розчину доводять рухомою фазою до об'єму 10.0 мл.

Розчин порівняння (b). Готують розчин із концентрацією 0.001 мг/мл імідазолу Р (домішка Е) й 0.001 мг/мл 2-метилімідазолу Р (домішка F) у рухомій фазі.

Розчин порівняння (c). Готують розчин із концентрацією 0.5 мг/мл ФСЗ ДФУ ондансетрону для перевірки придатності РХ-системи або *ondansetron impurity standard BPCRS* (містить домішки С і D) у рухомій фазі.

Розчин порівняння (d). Готують розчин із концентрацією 0.05 мг/мл ФСЗ ондансетрону домішки А й 0.05 мг/мл ФСЗ ондансетрону домішки G в рухомій фазі.

Колонка:

— розмір: 0.25 м × 4.6 мм;

— *нерухома фаза*: силікагель для хроматографії октадецилсилільний нітрільний Р (5 мкм)⁽¹⁾.

Рухома фаза: ацетонітрил Р1 — розчин 2.4 г/л натрію дигідрофосфату дигідрату Р, попередньо доведений до рН 5.4 розчином 40 г/л натрію гідроксиду Р (20:80).

Швидкість рухомої фази: 1.5 мл/хв.

Детектування: спектрофотометрично за довжини хвилі 216 нм.

Інжекція: 20 мкл.

Ідентифікація домішок:

- використовують хроматограму розчину порівняння (с) для ідентифікації піків домішок С (перший пік) і D (другий пік);
- використовують хроматограму розчину порівняння (b) для ідентифікації піків домішок Е й F (ці домішки можуть елююватися разом або в зворотньому порядку);
- використовують хроматограму розчину порівняння (d) для ідентифікації піків домішок А та G (ці домішки можуть елююватися разом або в зворотньому порядку).

Придатність хроматографічної системи: розчин порівняння (с):

- *ступінь розділення*: не менше 2.5 між піками домішок С і D.

Нормування:

- *поправковий коефіцієнт*: для розрахунку вмісту домішки С площу піка цієї домішки на хроматограмі випробовуваного розчину множать на поправковий коефіцієнт, що становить 0.6;
- *домішка D*: на хроматограмі випробовуваного розчину площа піка домішки D не має перевищувати 0.75 площі основного піка на хроматограмі розчину порівняння (а) (0.15 %);
- *домішка С*: на хроматограмі випробовуваного розчину площа піка домішки С не має перевищувати площі основного піка на хроматограмі розчину порівняння (а) (0.2 %);
- *сума домішок Е й F*: на хроматограмі випробовуваного розчину сума площ піків домішок Е й F не має перевищувати площі основного піка на хроматограмі розчину порівняння (а) (0.2 %);
- *сума домішок А та G*: на хроматограмі випробовуваного розчину сума площ піків домішок А та G не має перевищувати двох площ основного піка на хроматограмі розчину порівняння (а) (0.4 %);
- *будь-яка інша домішка*: на хроматограмі випробовуваного розчину площа піка будь-якої іншої домішки не має перевищувати площі основного піка на хроматограмі розчину порівняння (а) (0.2 %);
- *сума домішок, крім домішок С і D*: на хроматограмі випробовуваного розчину сума площ піків домішок, крім піків домішок С і D, не має перевищувати 2.5 площі основного піка на хроматограмі розчину порівняння (а) (0.5 %);

— *не враховують*: будь-який пік, площа якого не перевищує 0.25 площі основного піка на хроматограмі розчину порівняння (а) (0.05 %).

Бактеріальні ендотоксини (2.6.14). Менше 20 МО/мг.

КІЛЬКІСНЕ ВИЗНАЧЕННЯ*

Рідинна хроматографія (2.2.29) в умовах, описаних у випробуванні «Супровідні домішки».

Випробовуваний розчин. Розчин для ін'єкцій розводять рухомою фазою, щоб одержати розчин із концентрацією 0.1 мг/мл ондансетрону.

Розчин порівняння (а). Готують розчин із концентрацією 0.125 мг/мл ФСЗ ДФУ ондансетрону гідрохлориду дигідрату або *ondansetron hydrochloride dihydrate BPCRS* у рухомій фазі.

Розчин порівняння (b). Готують розчин із концентрацією 0.5 мг/мл ФСЗ ДФУ ондансетрону для перевірки придатності РХ-системи або *ondansetron impurity standard BPCRS* у рухомій фазі.

Придатність хроматографічної системи: хроматограма розчину порівняння (b):

- *ступінь розділення*: не менше 2.5 між піками домішок С і D.

Обчислюють вміст $C_{18}H_{19}N_3O$ в розчині для ін'єкцій, враховуючи вміст $C_{18}H_{19}N_3O$ у ФСЗ ДФУ ондансетрону гідрохлориду дигідрату або *ondansetron hydrochloride dihydrate BPCRS*.

ДОМІШКИ

Домішки, що нормуються цією монографією, описані в монографії *Ondansetron Hydrochloride Dihydrate* Європейської Фармакопеї.

* Використано матеріали монографії *Ondansetron Injection* Британської Фармакопеї.

1) Наприклад, Spherisorb CN.